

men jeg tror, at ogsaa her afhænger det sete af Øjnene, der ser, i alt Fald forekommer det mig, at det vilde være uretfærdigt at tilbagetage den Bane, som man har lovet Hodsager Kommune, idet denne Egn nu, efter at denne Retningslinie har været fastholdt i Regeringens Lovforslag gennem to Rigsdagssamlinger, har indrettet sig paa og været berettiget til at indrette sig paa, at den vilde faa denne Bane. Jeg vil meget nødig være med til at tage noget fra Folk, som de har berettiget Krav paa, og jeg kan ikke se andet, end at man, hvis man følger Flertallets Forslag, gør Uret imod Hodsager Kommune, jeg nævner udtrykkelig Hodsager Kommune, uagtet det ikke er den eneste, der er interesseret i den Banelinie, som dette Ændringsforslag fastholder. Der er navnlig af den ærede Ordfører (Andreasen) henvist til Udtalelser, som foreligger i Betænkningen fra den Kommission, der første Gang behandlede dette Banespørgsmaal, og at der deri er fremsat Udtalelser, som skulde støtte den ærede Ordfører i hans Anskuelse med Hensyn til Retningslinien for denne Bane. Jeg vil derom sige, at man ikke i den Grad kan paaberaabe sig denne Kommissionsbetænkning, idet man maa huske paa, at den er fraveget paa mangfoldige Punkter med Hensyn til de Jernbaneanlæg, der senere er gennemførte; den kan derfor i Virkeligheden ikke være en Rettesnor, ifølge hvilken dette skulde være det eneste, som kan anbefales. Naar jeg opmærksom har læst de Udtalelser igennem, som er faldet ved Lovforslagets anden Behandling, har jeg heller ikke været i Stand til at faa fat paa de Grunde, som skulde bevirke, at man fraveg den af Ministeren foreslaaede Retningslinie, og jeg synes endogsaa, at adskillige af de i saa Henseende fremførte Grunde paa enkelte Punkter strider imod hinanden, i alt Fald forekommer det mig, at disse Grunde ikke er tilstrækkeligt afgørende til, at man kan gaa til at gennemføre en Retningslinie, som berøver Hodsager Kommune og den Egn, som ligger der, den Bane, de har berettiget Krav paa og Forventning om at faa gennemført. Man har undertiden oplevet, at en Tilfældighed har kunnet føre til, at en Banes Retningslinie er blevet ændret under Behandlingen i Tinget, og jeg er noget bange for — jeg ved det ikke, jeg har ikke været Medlem af Udvalget —, at en saadan Tilfældighed her har grebet ind, og jeg har, som sagt, ikke kunnet komme til den Opfattelse, at de Grunde, der er

fremførte for at ændre Banens Retningslinie, er tilstrækkelig afgørende. Jeg vil derfor stemme for det foreliggende Ændringsforslag og anbefaler mine Kolleger ligeledes at stemme for det.

Foss: Det kan ikke undgaas, at det Indtryk, man har af den Debat, der har været ført om denne Bane, i første Linie er dette, at de længste Debatter undertiden føres om de mindste Spørgsmaal, og at det høje Ting ikke er saa økonomisk med Anvendelse af sin Tid og Arbejds-kraft, som Krigsforholdene egentlig paa-kræver. Men selv om dette er den første Betragtning, der gør sig gældende, synes det mig, at der ogsaa fremstiller sig en anden Tanke, som gør, at man med noget større Velvillie ser paa den lange Debat, og det er, at den viser sig at have en stor Evne til at skaffe Sandheden for Dagen; det hænger muligvis sammen med den lykkelige Omstændighed, at Partierne gaar i Stykker. I hvert Fald er det nu oplyst med stedse stigende Styrke, at nogle Medlemmer mener, at Egnen, gennem hvilken Banen skal gaa mellem Aulum og Skive, er saa ringe, at det ikke kan lønne sig i synderlig Grad at opdyrke den og ikke kan ventes, at den vil blive-Pladsen for de store Udviklingsmuligheder, man plejer at tale om, naar man taler om nye Lokalbaner. Nogle ærede Medlemmer, som ogsaa kender Forholdene, mener, at Ørre—Simmelkær er saa slet en Egn, at der ingen Mennesker vil blive til at køre med Banen, og de mest sagkyndige paa Stedet, f. Eks. det ærede Medlem fra Holstebro (Mølgaard-Nielsen), der maa antages at kende Forholdene meget nøje, paastaar, at en Bane gennem Simmelkær vil føre gennem en Ørken, medens andre ærede Medlemmer mener, at naar man gaar over Hodsager, kommer man først til den rigtige Ørken. Det er en vis Tilfredsstillelse for mig at høre dette, fordi jeg ved første Behandling udtalte om denne Bane, at det her drejer sig om en saa mager Egn, at der maaske ikke var saa slet en Egn i hele Europa. Det mødte meget kraftig Modstand, f. Eks. fra det ærede Medlem fra Skern (Ovesen). Derfor er det mig naturligvis en vis Tilfredsstillelse at se saa mange anerkendte sagkyndige, landbrugs- og skovbrugskyndige, Medlemmer fra forskellige Sider understøtte, begrundede og hævde en ganske tilsvarende Opfattelse. Imidlertid er det jo et Modstykke dertil, at den Bane, der her er Tale om,